

РЕШЕНИЕ

№ 7970

гр. София, 13.12.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 13.11.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **10582** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 50, ал. 1 от Закона за марките и географските означения /ЗМГО/.

Образувано е по жалба на М. Б. Ц. срещу Решение № 57/30. 05. 2019 г. на председателя на Патентното ведомство /ПВ/ на Република България, което е отхвърлено като неоснователно искането за отмяна на регистрацията на марка с рег. № 63297 Z-R., словна.

В жалбата се излагат подробни аргументи за незаконосъобразност на оспорения административен акт. В съдебното заседание жалбоподателката се представлява от адв. К., която поддържа жалбата и моли за отмяна на обжалваното решение. Претендира разноски.

Ответникът - Председателят на Патентното ведомство, чрез процесуалния си представител юрк. Д. намира жалбата за неоснователна и моли за бъде отхвърлена. Прави искане за присъждане на разноски.

Заинтересованата страна – [фирма], чрез адв. Т. оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена, като също прави искане за присъждане на разноски. Излага подробни аргументи в писмени бележки.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие по делото и не изразява становище за законосъобразността на оспорения административен акт.

Административен съд - София град, като обсъди изложените в жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание и приложените по делото доказателства,

намира за установено следното от фактическа страна:

Производството пред Патентното ведомство е образувано по постъпило искане вх. № 70077599/ 7. 09. 2017 г. от М. Б. Ц. за отмяна на регистрацията на марка с рег. № 63297 Z-R., словна, с регистриран маркопритежател [фирма]. В искането са изложени съображения, че посочената марка не е използвана за период по-дълъг от пет години за услугите от клас 38 на МКСУ, за които е регистрирана марката.

При спазване на процедурата, регламентирана в чл. 46, ал. 1 и ал.2 ЗМГО, е осъществена размяна на книжа между молителя и маркопритежателя, в хода на която от последния са представени доказателства за използване на марката през релевантния период.

Искането, становищата на страните и представените доказателства са разгледани от състава на Отдел „Спорове“, назначен със заповед на председателя на Патентно ведомство, като изводите му по фактите и приложението на материалния закон са обективирани в становище, приложено на л. 36 - 45 по делото. В него е прието, че искането е неоснователно, тъй като са налице доказателства за реално използване на марката както за услугите от клас 38 „радиоизлъчване“, така и за услугите от клас 38 „безжични предавания, емисии“. В тази връзка са взети предвид събраните по делото доказателства – договори между [фирма] и [фирма], както и между „Фондация Радио Нова Е.“ и [фирма]. С посочените договори е възложено на [фирма] подготовката и създаването на програмното съдържание на радио програма „Z-R.“, както и е възложено на [фирма] да осъществява цялостната дейност по излъчването и разпространението на радио програма „Z-R.“. В хода на административното производство са взети предвид и останалите доказателства – трудови договори, фактури, справки и др.

Доводите на състава са изцяло възприети от ответника в оспорения акт и на основание чл. 45, ал. 5 от ЗМГО председателят на Патентно ведомство с обжалваното решение е отхвърлил като неоснователно искането за неоснователно искането за отмяна на регистрацията на марка с рег. № 63297 Z-R., словна.

Въз основа на така установеното от фактическа страна съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е допустима като подадена в законоустановения срок, срещу акт, подлежащ на оспорване по съдебен ред, от активно легитимирана да го оспори страна и при наличие на правен интерес. Разгледана по същество, същата е неоснователна, поради следните съображения:

Предмет на оспорване в настоящото производство е Решение № 57/30. 05. 2019 г. на председателя на Патентното ведомство на Република България, което е отхвърлено като неоснователно искането за отмяна на регистрацията на марка с рег. № 63297 Z-R., словна от клас 38 на МКСУ.

Оспореният акт е издаден от компетентен административен орган – председателят на Патентно ведомство, като е спазено и изискването за форма, установено в разпоредбата на чл. 59 АПК, доколкото специалният закон не регламентира изисквания, различни от посочените в кодекса.

Спазен е процесуалният ред, установен в разпоредбите на чл.42-46 ЗМГО за разглеждане на подаденото искане за отменяне на процесната марка. Административното производство е образувано по допустимо искане, препис от него е изпратен на притежателя на марката като му е предоставена възможност да изложи становище по него и да представи относимите към случая доказателства,

възражението на маркопритежателя и доказателствата за използване на марката са изпратени на молителя, като му е предоставена възможност за становище. Искането е разгледано от състав на отдела по спорове, който е изготвил становище за вземането на решение от председателя на ПВ.

Спорен между страните в конкретния случай е въпросът за приложението на материалния закон по отношение на марка с рег. № 63297 Z-R., словна.

Разпоредбата на чл. 25, ал. 1, т. 1 от ЗМГО регламентира, че регистрацията на марка се отменя по искане на всяко лице, когато марката не е била използвана съгласно чл. 19 от ЗМГО. Според чл. 19, ал. 1 от ЗМГО регистрацията може да бъде отменена, когато в срок от пет години от датата на регистрацията, притежателят не използва реално марката на територията на Република България във връзка със стоките или услугите, за които е регистрирана, или използването и е преустановено за непрекъснат период от пет години. В ал. 2 на същата разпоредба е посочено в кои случаи се приема, че марката е реално използвана. За реално използване се приема и използването на марката от притежателя ѝ във вид, който не се различава съществено от вида, в който марката е била регистрирана /чл. 19, ал. 2 от ЗМГО/. Съгласно чл. 19, ал. 3 от ЗМГО използването на марката със съгласието на притежателя се приема за използване от самия него. Определеното в националното законодателство понятие "реално използване на марка" следва да бъде тълкувано в съответствие с чл. 10, § 1 и 2 от Директива 2008/95/ЕО. Целта на директивата и конкретният текст на относимите разпоредби водят до извод, че под понятието "реално използване" на една търговска марка, следва да се разбира преди всичко действителното ѝ използване, а не номинално или формално използване на марката, отговарящо на основната функция на марката, която се състои в това да гарантира на потребителя идентичност на произхода на стоките и услугите, за която е регистрирана, за да се запази или създаде пазар за тези стоки или услуги. С оглед предмета на административното производство, доказателствената тежест за установяване липсата на елементите от фактическия състав по чл. 19 от ЗМГО е за притежателя на атакуваната марка. Именно той следва да докаже осъществяването на положителния факт на реално използване на защитения знак през релевантния период за стоките, за които е регистриран, съответно - наличие на основателни причини за неизползването му. Марката трябва да бъде използвана във връзка с нейната основна функция, а именно, да отличава стоките или услугите на едно лице от тези на други лица. Реалното използване на марката е използване с цел да идентифицира произходът на стоките или услугите, за които е регистрирана, като създава и запазва пазарен сектор за тези стоки/услуги. Доказателствата трябва да показват използване на марката за стоките/услугите, за които е регистрирана преди датата на подаване на искането за отменяне регистрацията на марката. Когато се преценява дали използването е реално, трябва да се отчитат всички факти и обстоятелства, за да се прецени дали е оправдано запазването на марката, а именно дали използването създава или запазва пазарен сектор на стоките/услугите, означени с нея.

В случая преценката следва да се извърши въз основа на представените от маркопритежателя доказателства с цел да се установи дали процесната марка е реално използвана за услугите от клас 38 – „Услуги, свързани с излъчване на радио- и телевизионни предавания“, за които е регистрирана на територията на Република България по смисъла на чл. 19 от ЗМГО, в релевантния петгодишен период от 07. 09. 2012 г. до 07. 09. 2017г.

В хода на административно производство са представени многобройни доказателства, установяващи използването на марката през посочения период, което е във връзка с услугите от клас 38.

В тази насока е извадката от публичния регистър на Съвета за електронни медии, наличен по делото, а същевременно достъпен и на интернет адреса www.cem.bg. От него се установява излъчването чрез наземно радиоразпръскване на радио програма с наименование „Z-R.“ в различни градове на територията на Република България, за което са издадени лицензи на "Фондация Радио Нова Европа" и на [фирма]. В тази връзка са представени договори за съвместна дейност с притежателите на съответните лицензи, от които се установява, че [фирма] и „Фондация Радио Нова Европа“ са възложили на [фирма] да осъществява цялостната дейност по излъчването и разпространението на радио програма „Z-R.“. По този начин е осигурено използването на марката в кл. 38 „излъчване на радиопредавания“. Вярно е, че тези договори предхождат периода на изследване за използване на марката, а именно 07. 09. 2002 г. – 07. 09. 2017 г., но в съвкупност с останалите по делото доказателства – договори между [фирма] и други търговски дружества за излъчване на търговски съобщения в радиопрограма „Z-R.“, както и представените по делото фактури за извършени плащания във връзка с рекламните услуги, правилен е изводът на административния орган, че в периода 07. 09. 2012 г. – 07. 09. 2017 г. е излъчвана радио програма „Z-R.“ и е използвана марката от нейния маркопритежател. В. от регистъра на СЕМ не се установява радиопрограма с посоченото наименование да е било преустановено в посочения период. Неоснователен е аргументът, че няма използване на кл. 38, тъй като [фирма] няма издадени лицензи. Предвид договорите за съвместна дейност с лица, които са притежатели на съответните лицензи за наземно радиоразпространение и съобразно разпоредбата на чл. 19, ал. 3 от ЗМГО, то законосъобразно административният орган е приел, че е налице използване на процесната марка в изследвания период. В случая е от значение единствено обстоятелството, че се излъчва радиопрограма, означена с марката „Z-R.“, за което маркопритежателят е сключил договори за съвместна дейност.

Наличието на свързаност между [фирма] и [фирма] не опровергава доказателствата за използване на марката в клас 38, след като безсъмнено е налице съгласие на маркопритежателя [фирма], обективизирано в сключения между двете страни анекс № 3 към договор за съвместна дейност.

Обоснован е изводът на административния орган, че радиопрограма „Z-R.“ се излъчва и разпространява както чрез наземно радиоразпръскване, така и онлайн, чрез уебсайтовете www.zrock.bg и www.zrockbg.com. Установено е от материалите по делото, че [фирма] винаги е бил единствен собственик на домейните www.zrock.bg и www.zrockbg.com, като от посочените сайтове чрез онлайн стрийминг е била излъчвана и радиопрограмата „Z-R.“. Излъчването на радиопрограма с посоченото наименование се установява и от разпечатка от интернет с дата 13 .11. 2012 г., от което се установява, че рок радиото печели наградата на публиката в конкурса „БГ Сайт 2012“.

Що се отнася до направеното възражение от жалбоподателя относно оспорването на представените по делото анекс № 3 към договор от 1. 06. 2011 г., както и копия от фактури, следва да се посочи, че извършеното в писмено становище оспорване касае единствено тяхната относимост по делото, но не и тяхната истинност, поради което производството по чл. 193 от ГПК е неприложимо и съответно – не е необходимо

изричното посочване от останалите страни, че ще се ползват от оспорените доказателства. В тази връзка, съдът намира, че представените по делото доказателства са относими към изясняването на спора, като преценени в съвкупност, правилно са мотивирали административния орган да приеме, че е налице използване на марката „Z-R.“ - словна и не са налице предпоставките за отмяна на нейната регистрация. Изложеното обуславя извод за неоснователност на жалбата, която следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора се следват разноски на ответника и заинтересованата страна. Юрисконсултското възнаграждение за осъществено процесуално представителство на ответника следва да бъде определено в размер на 100 /сто/ лева, на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК във вр. с чл. 37 от ЗПП във вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ във вр. с чл.144 от АПК, предвид липсата на фактическа и правна сложност на спора.

Представен е списък на разноските, включващи 1200 /хиляда и двеста/ лева заплатен адвокатски хонорар от заинтересованата страна. Своевременно е направено възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, което според съда е основателно. Доколкото настоящото дело не се отличава с фактическа или правна сложност и производството по същото е приключило в едно съдебно заседание, съдът намира, че заплатеното адвокатско възнаграждение в размер на 1200 /хиляда и двеста/ лева е прекомерно. Същото следва да бъде намалено до установения в чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/ 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения минимум от 500 /петстотин/ лева.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд - София град, Второ отделение, 29-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Б. Ц. срещу Решение № 57/30. 05. 2019 г. на председателя на Патентното ведомство на Република България.

ОСЪЖДА М. Б. Ц. да заплати на Патентно ведомство сумата в размер на 100 /сто/ лева, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА М. Б. Ц. да заплати на [фирма] сумата в размер на 500 /петстотин/ лева, представляваща разноски за адвокатско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Съдия: